

Behandlingsgarantien har vi jo nu diskuteret i snart 3 uger, og jeg må sige, at jeg stadig ikke er overbevist om, at en garanti er en garanti. Det er da bekymrende, at ministeren skal bruge halvanden time her på Folketingets talerstol for at prøve at forklare Folketinget det, og tror man virkelig, at folk ude i de små hjem forstår det?

Vi må i hvert fald sige, at behandlingsgarantien har vist sig at være en Løkkegaranti. Kun de heldige får behandlingen til tiden, så på det område kan vi ikke uddele smileyer. Jeg kender fire andre områder, hvor jeg heller ikke har nogen smileyer. Tiden tillader desværre ikke, at jeg kommer ind på dem, men jeg kan måske uddele en smiley på mistanke ...

Kl. 14.10

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det må vente til en af de korte bemærkninger. Der er indtegnet et par stykker, og den første er hr. Erling Bonnesen.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Ordføreren startede med at sige noget om status, at man skal kigge lidt på, hvordan er det gået, og selvfølgelig bruge det som baggrund for, hvordan man kommer videre. Her kunne det jo være interessant også at kigge lidt på problematikken med faggrænserne mellem de forskellige personalekategorier, og ville det ikke være en god idé at tage det op og drøfte det med de forskellige faglige organisationer for læger, sygeplejersker og andre personalekategorier? Man skulle måske overveje at blive lidt mere fleksibel, så man kan få bemandet de forskellige funktioner bedst muligt og på den måde øge produktiviteten.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det tror jeg aldrig der har manglet opbakning til fra Socialdemokratiets side, men vi synes ikke, denne regering er dygtig nok til at lave det, der hedder opgaveglidning, inden for plejeområdet. Man er utrolig gammeldags, når det gælder om at bryde grænser ned.

100 dage efter, at regeringen tog over, fik vi Kjeld Møller Pedersens 100-dages-rapport, som sagde, at der rent faktisk ikke vil være de store overenskomstmæssige problemer i at ændre opgavefordelingen i det danske sundhedsvæsen, så det har vi bestemt ingen problemer med.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Erling Bonnesen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg takker for det klare svar, men kan vi også regne med Socialdemokratiets fulde opbakning, når vi måske for alvor virkelig skal begynde at diskutere nogle ændringer og diskutere, hvordan opgaverne skal planlægges?

Historisk set har Socialdemokratiet måske også været lidt fastlåst, men kan jeg forstå svaret sådan, at man lige præcis er klar til at give fuld opbakning til, at de forskellige faggrænseproblemer skal løses, så vidt det er muligt? Der skal selvfølgelig altid være læger til stede, men det er måske ikke lægerne, der skal klare alle opgaverne. Man kan måske godt overlade dem til sygeplejerskerne et sted og til social- og sundhedsassistenterne et andet sted, så der kan blive blødt op. Der har jo været problemer, og kan vi regne med Socialdemokraternes fulde opbakning til at løse dem?

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg må sige, at jeg er overrasket over, at hr. Erling Bonnesen har den opfattelse, at Socialdemokratiet skulle have problemer med det. Jeg har beskæftiget mig med sundhedspolitik i over 30 år, og i alle de år har jeg faktisk forsøgt at få meget mere fokus på opgaveglidning, efteruddannelse og meget blødere grænser i det danske sundhedsvæsen, end vi har i dag, så jeg tror overhovedet ikke, det kan være i den tid, jeg har været sundhedsordfører for Socialdemokratiet, der har været problemer med at være åben.

Der er ingen tvivl om, at en social- og sundhedsassistent sagtens kan være andenmand ved en strålekanon. Det behøver vi ikke have to sygeplejersker til, på et år til halvandet kan de blive efteruddannet, og der er ikke så stor personalemangel på deres fagområde, som der er hos sygeplejerskerne, så det burde man være gået i gang med for lang, lang tid siden.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne spørge, hvordan fru Lone Møller vil definere behandlingsgarantien for kræftpatienter i dag, og om fru Lone Møller kan forklare, hvordan fru Lone Møller forstod behandlingsgarantien i 2001, dengang Arne Rolighed